

Candida

Thomas Kingo 1694
Visemelodi 1670

Melodien kendes oggÅ som
"Sorrig og glæde de vandre til hobe"

1.

Candida hviler i hjertekær gemme,
som diamanten indsluttet i guld.
Candida har i mit hjerte sit hjemme,
og som en perle i støven fordulgt.
Vennerissøn
dejlig og skøn,
gør det således, min tanke får bøn.

2.

Se mig, når våren tar sommergrøn trøje,
luften afkaster sit isegrå skørt,
himlen med skyer besmykket til nøje,
mulden med grønne jordklæde iført.
Fuglen går hen,
tar sig en ven,
ene jeg, Candida! sidder igen.

3.

Ser jeg til floder og bølgeblå flammer,
hver af indbyggerne leger med sin.
Ser jeg til dyrenes løvklædte kammer,
én tager denne, en anden tar hin.
Jeg er vel til
på artig spil,
ak, jeg i busken må ligge dog stil.

4.

Liflig musik-sang jeg allesteds hører
og resonerende ekko ved strand.
Kvinten på lutten den nattergal rører,
drosselen er ved tenoren opvant.
Rørdrummens hvas
gør brummen-bas.
Stillidsen flittig slår alten på pas.

5.

Artig på stemmer den kvidderhop bøjer.
Mage og mage der danser og ved,
én til den anden i dansen sig føjer,
hinden og hjorten dér holder geled.
Ak, yndig ro
i tanker bo!
lad ej min fjende mit hjerte omsno.

6.

Strømme begyndte af hule-klar øje
hastig at stride på falmende kind.
Ak! har man fået hver lige til nøje:
råen sin mage og hjorten sin hind.
 Venus, min skat,
 hvor er det fat,
men du din tjener har ingen tilladt?

7.

Straks da fremtråde af elskovens telte
Candida dejlig, som gråden afbrød,
glæded mit hjerte og sorgen afvælte,
dog melankoli ske tanker indskød.
 Udi mit sind
 trængte sig ind,
hun var mig bedre, end hjorten sin hind.

8.

Himmelblå hvælving har stjerner ej flere,
end du har dyder, min dukke, min rå!
Hvad vil din tjener da mere begære,
end dig at nyde og engang at få?
 Venus snart kom,
 luk op din bom,
fly mig i Candidæ hjerte lidt rum

Thomas Hansen Kingo (15-12-1634 – 14-10-1703)